

DAGBOK: EN BIBLIOTEKARIES VARDAG

MÅNDAG: TILLBAKA EFTER SEMESTERN.

HOW UNHAPPY ARE YOU?

Jag har varit i Prag på semester. Vi fick ganska god kontakt med en man som jobbade i receptionen på det lilla hotellet där vi bodde. Jag är alltid förtjust i att komma i kontakt med inhemska när jag är på resa. Men det är lite problematiskt att låta ens resa förgyllas av sanna berättelser om folks elände som det ofta blir när man reser i länder det är billigare i än hemma. Eftersom deras olycka eller dåliga ekonomi främjar vårt semestrande. Min tjej och jag skojade om hur cyniskt det kan bli att låta det miserabla ge en extra piff till resan, att ha pratat med något annat än en servisinrättning. Nästa steg i jakten på den unika semesterupplevelsen är kanske att de rika går runt i andra länders slumområden och frågar: "How unhappy are you?"

Men portiern på hotellet i Prag berättade att Tjeckien befinner sig i en djup ekonomisk kris. Där finns egentligen inget kapital att ta av och åldringarnas pensioner räcker inte ens till hyran. Jag funderar på ifall Tjeckien blir det nya Grekland och vad som händer sen med Europa. Kanske är det som någon sa att västvärldens ekonomiska storhetstid är en parentes. Vad händer sen?

Det var Tjeckiens ekonomi jag tänkte vi skulle prata om när jag kom tillbaka till jobbet på måndagen. Men när jag kom så stod två kollegor och gapade och skrek. Sen fick jag reda på att de bråkade om en fis. Den ena kollegan hade lite ont i magen och råkade fisa. Den andra kollegan tog det personligt, som att fisen var riktad speciellt till henne, sen var bråket i full gång. De stod och skrek till varandra när jag kom. Att få en fis på tvåren kan väl knappast bli mer bokstavigt än så här. Att berätta för de här fisbråkarna om krisen i Tjeckien kändes oöverstigligt. Jag associerar till Freud, den anala fasen och idén om att allt handlar om sex. Är det så himlans konstigt eller?

MÅNDAG: ATT HANTERA EN KRIS

Andra veckan efter semestern och jag kom till jobbet klockan 7:30 eftersom jag skulle åka på bokprat till en skola. Det var ofantligt stökigt. Då jag kom tillbaka till jobbet efter skolbesöket fick jag reda på att en av mina kollegor, Björn, hade blivit akut sjuk på jobbet i lördags. Jag fick ta första infopasset samtidigt som jag fick göra alla morgonrutinerna som ingen hade gjort under morgonen eftersom de två som var på jobbet varit så uppjagade av att kollegan blivit

sjuk. Jag jobbade dessutom första passet i info så gott som ensam eftersom min kollega ringde runt och pratade om den krisartade situationen. De var så stressade sa de, men jag begriper inte varför, för de hade ju inte gjort något särskilt.

Jag kände mig galen när jag kom hem och ringde för att prata av mig med Majsan. Hon kände sig också galen. Vi pratar ofta om hur galna vi blir av folks märkliga sätt att tänka. När hon jobbat på barnavdelningen på det stora biblioteket hade de ringt från ett museum och frågat ifall man inte kunde tänka sig att låna ut

böcker till dem. De ville ha lite bilderböcker att erbjuda barnen som kom eftersom de gjorde om i sitt barnrum. Museimänniskan såg det som ett sätt att marknadsföra bibliotekens barnavdelningar. Majsan tyckte det lät som en bra idé och beställde in böcker. När hon kom tillbaka efter några dagars ledighet hade det blivit ett liv om detta. Man menade att de tjugo böcker hon beställt in till museet skulle konkurrera med barnbiblioteket och vad värre var, man hade också skrivit ett mejl till museiavdelningen och stoppat utlånet med hänvisning till att man tyckte det var konkurrens. Jag vet inte vad som är värst. Den totala bristen på intellektuell analys, viljan att skapa problem av ingenting eller att man inte fattar hur allvarligt man skadar bibliotekets rykte genom ett sådant handlande. Att stå sig blodig mot en vägg är alltså i princip samma sak som att försöka marknadsföra bibliotek.

Väggmålning i Mexiko
Foto: Anna Hallberg

Lovely Laura